

[Ebba Strange]

et mere eller mindre snedigt formuleret spørgsmål.

Vi gør netop det her i Folketinget, at vi stiller opklarende spørgsmål i udvalgene. Vi har også gjort det med dette forslag, vi har fået en lang række svar på de spørgsmål, vi har stillet, og det er på baggrund af de svar, at vi uddyber og ender med at indtage vores endelige holdning på baggrund af de principielle holdninger, vi har givet udtryk for ved førstebehandlingen. Derfor kan vi skrive til det ændringsforslag, der er stillet, at det ikke under udvalgsarbejdet er blevet godtgjort, at der i den praktiske rets anvendelse eksisterer et behov for at kunne føre anonyme vidner. Det mener vi at vi har fået ud af udvalgsarbejdet, og når det så måles op med de meget alvorlige retssikkerhedsmæssige konsekvenser, der vil følge af et sådant forslag, er det klart, at vi stiller ændringsforslaget om, at det udgår.

Det er jo ikke nogen ny debat; det ved hr. Helge Adam Møller også godt. Vi har diskuteret det i de sidste 5-6 år, i hvert fald siden den berømtelige højesteretsdom, så det er en problemstilling, som vi som retspolitiske ordførere er vel inde i, og vi skulle gerne være mere velorienterede end folk, der ikke til hverdag beskæftiger sig med spørgsmålet.

Når jeg hører hr. Svend Aage Jensby tale om, hvor mange kvindemord der ville være blevet opklaret, og hvor meget vold der ville være blevet undgået, hvis man havde haft adgang til at føre anonyme vidner, så bliver jeg endnu mere glad for, at vi har et flertal for ændringsforslaget, for det er at stikke folk blå i øjnene – det sagde jeg også under førstebehandlingen – at påstå, at den meget begrænsede adgang til at føre anonyme vidner, som justitsministeren foreslår, skulle kunne nedbringe voldskriminaliteten. Det ville ikke være fair over for folk, fordi politiet aldrig kan love et vidne anonymitet; det er altid op til retten efter justitsministerens forslag. Nu gennemfører vi det ikke, så derfor er det uaktuelt. Jeg er helt klar over, at det nok kommer igen, men jeg er glad for at kunne konstatere, at det ikke kommer igennem i denne omgang.

Jeg vil godt sige, når hr. Helge Adam Møller og hr. Svend Aage Jensby henviser til alle dem, der støtter indførelsen af anonyme vidner, at der jo netop i den tid, vi har haft forslaget liggende i Retsudvalget, har været en meget inter-

essant debat også i medierne, hvor folk, som har erfaring med praktisk retsvæsen, heraf flere meget velanskrevne advokater, har advaret imod indførelsen. Det er altså ikke noget med, at det er tre partier, der udgør et lille flertal, og som ikke ved, hvad de gør. Vi ved, hvad vi gør, og vi ved, at hver gang vi drøfter spørgsmål som disse, er det en afvejning mellem retssikkerheden på den ene side og det, man lidt mere bredt kan kalde befolkningens retsfølelse, på den anden. Den debat har vi haft mange gange. I dette tilfælde er det altså – og det er jeg glad for på SF's vegne – faldet ud til retssikkerhedens fordel, og det tror jeg også den danske befolkning i det lange løb kan være tjent med.

Formanden:

Må jeg bede om lidt ro også i sidegangen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg kan godt acceptere fru Ebba Stranges argument om, at med hensyn til mange forslag og eksempelvis dette er folketingsmedlemmer – og specielt dem, der beskæftiger sig meget med det emne – mere kvalificerede til at vejlede om ulemper, og derfor er det ikke nok bare at se på, hvad flertallet af befolkningen ønsker. Lad os så sige, at vi accepterer det hundrede procent.

Men det må da gøre indtryk, som jeg også nævnte i mit allerførste indlæg, at da man spurgte Højesteret for et par år siden, syntes fem ud af syv højesteretsdommere, at dette var det rigtige, og de beskæftiger sig trods alt også på et rimelig kvalificeret niveau med disse sager. Det er tilrådt af et fuldstændig enigt Retsplejeråd, hvoraf et mindretal ville gå endnu længere med anonyme vidner, af rigsadvokaten, som vel også er rimelig kvalificeret til at bedømme det, og af samtlige politiets organisationer fra politimestre og ned til yngste mand. Alle, der beskæftiger sig fagligt med det, eller det meget store flertal af dem, der beskæftiger sig fagligt med det juridisk og i praksis, er enige i, at det bør være tilladt. Det er altså ikke kun et stort flertal i befolkningen.

Der er heller ingen tvivl om – det ved vi godt fra debatter – at når der bliver stemt om lidt, er der et antal folketingsmedlemmer her i salen, der stemmer imod deres overbevisning, når de støtter ændringsforslaget. Det ved vi jo.